

fastholde det. Thi allerede i Loven af 1ste April 1871, ere jo Maager frebede, saa jeg antager, at dette Vædringsforslag er ufornødent. I Øvrigt forstaar jeg det ikke rigtig. Det synes nemlig at fremgaa af Vædringsforslaget, at Bredeierne, hvis Forslaget vedtages, ogsaa faar en Ret 100 Alen ud i Vandet, og det mener jeg aldeles ikke, der er nogen Grund til at give dem. Da altsaa, som sagt, Loven af 1871 beskytter Maagerne, vil jeg opfordre det ærede Medlem til ogsaa at tage dette sit Vædringsforslag tilbage. Hertil kan jeg indskrænke mig.

Judenrigsministeren (Fingerslev):

Jeg kan unægtelig ikke se, at der kan være nogen Grund til at rejse en større almindelig Debat paa dette lille Forslag, og navnlig til at komme ind paa det Spørgsmaal, hvorledes en fornuftig Ordning af Jagtlovgivningen skulde være eller naar man kan vente at faae en saadan. Det var det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Tutein), der pegede paa det Spørgsmaal, men det vilde vistnok blive meget vidtrækkende. Jeg er ingenlunde vis paa, at man i det Hele her vilde være enig om det ærede Medlems Hovedbetragtning; det er i alt Fald sikkert, at Synspunkterne her tidligere ere gaaede særdeles bestemt i modsat Retning af den, det ærede Medlem ansaa det for nødvendigt at komme ind paa, naar der skulde udrettes noget Birteligt for Sagten. Dermed vil jeg imidlertid ikke have sagt, hvorledes jeg selv stiller mig til det ærede Medlems Hovedbetragtning. Jeg vil blot sige: Reis ikke det Spørgsmaal før det er nødvendigt og navnlig ikke overfor en lille Leilighedslov. Det forekommer mig nemlig meget ulogt — da det vil give Anledning til stor Uenighed og vidtløftig Forhandling. Spørgsmaalet er, om man vil tage en Leilighedslov, som der vel at mærke nu er Spørgsmaal om at vedtage for 4de Gang — saavidt jeg veed, vedtoges det første Gang i 1879. Den har været affattet paa noget forskjellig Maade, været i noget forskjelligt Omfang, og Spørgsmaalet er nu ganske simpelt, om man vil have en saadan Lov igjen. Derimod har Ingen ytret sig, og saa gjælder det ene om at enes om Bestemmelserne. Saavidt jeg har kunnet skjønne, ere de nu foreslaaede Bestemmelser nok saa hensigtsmæssige, som dem, vi have i dette Dieblik i Loven af 1885 — det er for Resten et rent personligt Skøn — og nærmer sig mere til dem, man havde i en af de tidligere Smaalove, saa jeg er idet Hele tilbøjelig til at slutte mig til Lovforslaget, som det er forelagt, hvad jeg ogsaa antydede

sidst. Jeg kan være enig med den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Dusen) i, at det Vædringsforslag, som det foretkommer mig, der nærmest kunde være Spørgsmaal om at vedtage — Noget, som jeg ganske henstiller — er Forslaget under Nr. 1, om man vil have Sulen fredhellig i Henseende til Jagtretten eller ikke. Der kan nok være Grund til, naar man ser det fra et Jagtlyns punkt, at give Fred i Suleferien. Det skal jeg ganske henstille. Forslaget under Nr. 2 tror jeg ikke kan være Tale om at vedtage. Det er et Forslag, der maaste, som allerede antydet, passere ret vel i Nordjylland, men det passer ikke paa Værne; vil man altsaa gaa til Noget, der passer begge Steder, maa man i hvert Fald komme til en anden Dato end her. Forslaget under Nr. 4, som endnu er levende, er jo til en vis Grad overflødig, da man allerede har Fredningsstemmelser fra 1ste April til 12te September for de vedkommende Fugle. Hvis den ikke overholdes, er det meget beklageligt, men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at de Vedkommende, der ønske Maagerne frebede, have samme Midler som alle Andre til at paataale Sigt. Jeg indrømmer, at det er meget vanskeligt i mange Tilfælde at faae Øykte hermed, men der kan ikke — fra det Offentlige i alt Fald ikke — blive noget andet Ansvar i den Retning, end det, Loven hjemler. Jeg tror heller ikke, det er heldigt for Spørgsmaalet, om vi her kom til at røre videre derved, idet man derved vilde komme ind paa Spørgsmaalet om Vandfugle i det Hele. Jeg tror ikke, at den ærede Forslagsstiller vil gjøre Loven nogen Tjeneste ved at fastholde dette Forslag, saa jeg vil ogsaa slutte mig til dem, der sige: Det er vist bedst at gjemme det til en mere omfattende Revision af Jagtloven. Principalt henstiller jeg altsaa nærmest at stemme mod de stillede Vædringsforslag. Vil man have noget af dem, anser jeg Forslag under Nr. 1 for nogenlunde usthldigt.

Rielsen-Grøn: Jeg kan ikke Andet end give det ærede Medlem for Veile Amts 4de Valgkreds (Sjorgensen) Ret i, at det ikke er let at holde Love om Beskyttelse for Sagten. Det er nemlig en Kjendsgjerning, at naar man begynder at styde Ugerhøns, vil Haren gjerne gaa med i Løbet. Jeg tror altsaa, at det utvivlsomt vilde være heldigt, at Fredningstiderne falde sammen, som vi have haft det tidligere. Det er imidlertid ikke derfor jeg har bedt om Ordet, da det, jeg vil sige, allerede er klart fremsat af det ærede Medlem for Thisted Amts 4de